

Nem kell mumusnak nézni az Európai Uniót

A Békés Megyei Kereskedelmi és Iparkamara a regisztrált tagjainak szakmai előrehaladását jó ideje segíti, évenként felhasználható keretösszeg biztosításával.

A közelmúltban ilyen támogatással szervezett tanulmányutat a békéscsabai Ipartestület az ausztriai Grazba. A 16 fős csapat ismerte a programot, a látogatás helyszíneit, ám – mint utóbb kiderült – mégsem tudták pontosan, hová mennek.

– Fontos tudnivaló az előzményekhez – mondta bevezetőül Kertész János, a békéscsabai Ipartestület elnöke –, hogy osztrák vendéglátónkkal, Alois Edelsbrunnerrel az Autójavítók Országos Egyesületének társelnöke, dr. Nagyszokolyai Iván teremtett kapcsolatot, és ajánlotta figyelmébe küldöttségünket. Nem is kerülhettünk volna jobb kezekbe! Edelsbrunner úr, az osztrák gazdasági kamara autós szekciójának vezetője, ezenkívül egy képző központ igazgatója, a magánvállalkozásában pedig autószervez és -kereskedés irányítója. Segítségével eljutottunk a grazi AVL motorkísérleti központba, ahol neves autógyárak megbízása nyomán végeznek figyelemre méltó kutatásokat a korszerű autógyártáshoz. Néhányan ugyan hallottunk már a motorkísérleti központról, de az ott látottak mégis lenyűgöztek bennünket – fogalmazott az ipartestületi elnök.

A már említett kamarai képző központban mindenféle kézművesszakmát oktatnak. Az autós szakemberek természetesen a saját munkájukhoz kötődő képzésre voltak kíváncsiak, nem ok nélkül.

– Ellátogattunk egy oktatóterembe, ahol 30 működő motor, illetve jó néhány gépjármű könnyítette meg a hallgatók ismeretszerzését – folytatta Kertész János.

– Az oktatók a gyakorlat során a motorok működésébe hibákat ejtettek, melyeket a diákokkal együtt javítottak ki. Az a cél, hogy az alapképzés végén a fiatalok maguk ismerjék fel a hibákat, önállóan végezzék el a tesztfeladatokat, és javítsák meg a berendezéseket. Tudni kell, hogy az autós vállalkozások saját műhelyük számára tanítatják a fiatalokat, és az utolsó évben, ösztönzésképpen havi 900 euró bért fizetnek nekik. Szász Imre, a megyei kereskedelmi és iparkamara járműipari osztályának elnöke, a karosszérialakatosok képzésében a mestervizsgabizottság elnöke – immáron ő is a grazi tapasztalatok birtokában – megtoldja az elhangzottakat:

– Láthattuk, az osztrákoknál olyan magas szintű a felnőttoktatás, ami nálunk csak álom. Sőt, továbbmegyek: az összképzésben jóval előrébb járnak nyugati szomszédaink. Nyugateurópai útjaink során sokszor tapasztaltuk már, hogy Ausztriában, Németországban sokkal nagyobb a szakmunkásképzés jelentősége, mint Magyarországon. Itthon az alap- és a felnőttképzés is dőcög, és már látszik, hogy nagy gond van a szakemberutánpótlással. A felnőttképzésben a legésszerűbb lenne az osztrák gyakorlatot követni, ahol a kamara vállalja fel ezt a feladatot. Nálunk sajnos a szükségletektől teljesen elvontan oktatják a felnőtteket. A Békés megyei csoport alapos szemlét tartott Alois Edelsbrunner saját autószervezében és -kereskedésében. Eljűk tárult az osztrák műhely felszereltsége, a munkavégzés színvonala, s természetesen rákérdeztek a hatósági munkára és az EU-s követelményekre. A látottak, hallottak egy régi mondásra készítették a hazai szakembereket, azaz egyik szemük sírt, a másik nevetett.

– Büszkén állapítottuk meg Edelsbrunner úr műhelyében, hogy közöttünk is akad jó néhány kolléga, akik az utóbbi években, évtizedekben annyit tőkét fektettek a vállalkozásaikba, fejlesztettek, beruháztak, hogy technika- ilag nincsenek lemaradva az osztrákok-

tól. Nem mondhatjuk el ugyanezt a hatósági oldalról, melyben a szakmai, emberi bizalom jóval előrehaladottabb, mint nálunk. Az osztrák állam például megbízik abban, hogy az engedéllyel rendelkező műhelyekben szabályosan történik a műszaki vizsgáztatás. Előfordulnak ugyan hatósági ellenőrzések ezen a téren is, de nem „túllihegve”. Még egy tapasztalat Edelsbrunner úr műhelyében, és ez már szigorúan a pénz világához vezet. A vendéglátó szervizében 68–70 euró a rezsióradíj (kb. 17–17,5 ezer forint), míg egy Békés megyei vállalkozás 2000–4000 forintban állapítja meg ugyanezt. Ausztriában általában 60–100 euró (15–25 ezer forint) között ingadozik a rezsióradíj. Egy karosszériás Ausztriában 68 euróért dolgozik óránként (kb. 17 ezer forint), míg megyénkben ez a díj 3700 forint. Persze, az összehasonlításhoz mindig érdemes hozzátenni, hogy a díjakat a fizetőképes kereslethez kell igazítani, s ebből mi, magyarok meglehetősen keserű következtetéseket vonhatunk le. Maguk között egyszerűen csak így fogalmaznak: „Vagyunk néhányan, akik akarunk. Egy-két tucatnyian tizenéve járunk nyugatra tapasztalatot szerezni, mert számunkra fontos az előrejutás. Igaz, az állam lehetett volna segítőbb partner is a tájékoztatásban, a támogatásban, előrébb tartanánk most a fejlődésben. Ezzel együtt: nem kell mumusnak nézni az Európai Uniót, bár sokan ijesztgetnek vele. Szükség lenne jó törvényekre, például az oktatás terén – többek közt a diákok gyakorlati oktatására szánt idő kiszélesítése, a minőségi képzés lenne különösen fontos –, ezenkívül a már emlegetett hatósági segítség. Közvetlenül az autójavítók közössége igényli a változásokat az előrelépés, a magasabb minőség érdekében, végső soron pedig az egész autóstársadalom javára szolgálhatnának.”

László Erzsébet

A cikk, melyet kivonatolva közlünk, a Békés Megyei Hírlap november 20-ai számában jelent meg.